

ТОДЕ НИКОЛЕТИЋ

Један од најпопуларнијих стваралаца за најмлађе рођен је 1959. године у Убавићу Брду код Мркоњић Града. Од раног детињства живи у Црвенки. Објавио је двадесетак књига за децу (поезија и позоришни комади).

Малишанима су посебно омиљене његове шаљиве песме, па их радо изводе на смотрама рецитатора. Такође, инспирисао је многе композиторе за најмлађе, тако да се на музичким фестивалима певају и Николетићеви стихови.

Подједнако је успешан и у писању драма.

Готово да у земљи нема позоришта за децу које није изводило комад из његовог стваралачког опуса. Као пријатељ и сарадник "Дечје стране", често и наше читаоце обрадује неким драмским текстом.

Поред дивних песама и драма, Тоде је препознатљив и посценском наступу. Шоумен какав се ретко среће одушевљава најмлађе при сваком сусрету са њима. Организатор је како књижевних фестивала, тако и поетских конкурса за младе, на којима се труди да афирмише талентоване малишане.

Добитник је бројних награда.

Николетићев књижевни опус садржан је од великог броја књига поезије за децу (20), мноштва драма (40) и играка за децу (400). Нека од његових дела уврштена су у школске лектуре и читанке, а његове компоноване песме певају велике музичке звезде.

Заступљен је у 80 антологија, монографија, хрестоматија, зборника и алманаха. Превођен је на француски, мађарски, словачки, турски, италијански и руски језик.

Драме су му извођене у Русији, Француској, САД-у, Словачкој, Мађарској, Украјини, Албанији, Турској, Канади, Аустралији, Босни и Херцеговини, Црној Гори и Хрватској. Готово да не постоји позориште на просторима српског говорног подручја које није извело неку од његових драма.

Ово су само неке књиге за децу које је објавио: "Нећу да порастем", "Велика породица", "Краљевски фестивал", "Оде Николетић Тоде", "Слатки немир", "Улица занесењака", "Сунце на длану", "Прва љубав", "Волим те козо једна", "Растем да волим", "Од бебе до себе", "Немој ово, немој оно", "Љубавни буквар", "Неко као ја"...

За себе каже да је "ловац на таленте" јер организује конкурсе за младе на којима се труди да афирмише све оне који су талентовани...

др Вукосава Живковић

други члан жирија *Шантићево перо* 2016. године

Рођена је 1970. године у Земуну. Завршила је Земунску гимназију, а дипломирала, магистрирала и докторирала на Филолошком факултету у Београду. Ради као професор српског језика и књижевности у Земунској гимназији. Руководилац је литерарне секције у тој школи, која осваја престижне републичке и међународне награде и једна је од најуспешнијих у Србији.

Вукосава Живковић је члан Управног одбора од 2004. године најеминентније струковне организације за наставу српског језика и књижевности – Друштва за српски језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду. Аутор је специјалног дерегулисаног плана и програма за предмет српски језик и књижевност у средњој школи. Рецензент је и аутор више акредитованих уџбеника и приручника за српски језик и књижевност. Такође, реализатор је неколико акредитованих семинара и радионица за наставнике. Међу њима се издвајају радионице за наставнике српског језика и књижевности на Филолошком факултету у Београду у оквиру Зимског семинара које редовно води од 2005. (теме: Апокрифи у наставној пракси; Говорна вежба као вид систематизације градива; Писмени задаци – од једноставних ка сложеним формама, Модели трансмисије прозног сижеа; Видови функционисања литерарне секције у школској пракси; Корелација простора и времена у српској приповетки; Есеј – најсложенији вид писаног изражавања, Креативни поступци у анализи песничких циклуса и збирки). Предавач је међународног пројекта *Иво Андрић (књижевник и дипломата)* на Катедри за славистику и лингвистику на Универзитету у Грацу. Координатор је и медијатор пројекта Сусрет гимназија Европе, одржаног маја 2015. године. Члан је Управног одбора образовне институције Дидакта у Београду.

Учесник је међународних и државних стручних скупова у области науке о језику и књижевности, као и методике наставе, те у том смислу и аутор великог броја монографских и серијских публикација.

Међу посебним признањима издвајају се: повеља и орден заслужног грађанина Земуна за допринос у просвети, култури и науци, добијени новембра 2005. године; дипломе најуспешнијем професору српског језика и књижевности у Србији у руковођењу литерарне секције и постигнутим наградама у земљи и

иностраним, додељене више пута од стране Министарства просвете РС, Вукове задужбине и Друштва за српски језик и књижевност Србије; дипломе најуспешнијем професору за допринос у књижевном изражавању ученика на теме светосавља, додељене више пута од стране Министарства просвете, Кола српских сестара епархије Бачке, Удружења учитеља и Ликовног центра Војводине; повеља школе ``Никола Тесла`` у Будимпешти за помоћ и председавање на Првој рецитаторској државној смотри Мађарске у рецитовању поезије и прозе на српском језику.

Драгана Рајовић

трећи члан жирија *Шантићево перо 2016*.

Рођена 1971. године у Приштини. Завршила Гимназију у Врњачкој Бањи. Дипломирала на Филолошком факултету Универзитета у Приштини, на одсеку за југословенске књижевности и српски језик.

Професионалну каријеру градила је у *Техничкој школи* у Трстенику као професор српског језика и књижевности, у ЈП *Радио Телевизија Трстеник*, као главни и одговорни уредник, на Телевизији *Логос* православне Епархије жичке а касније и као директор на истој телевизији, а тренутно као сарадник ТВ *Храм*, Архиепископије београдско-карловачке.

Апсолвент је магистарских студија на Филозофском факултету на Палама, смер-наука о књижевности. Положени сви испити, израда магистарског рада у току. Има положен стручни испит за професора српског језика и књижевности.

Објавила је научни рад научни рад: „Идеолошке импликације у *Траговима* Вукашина Филиповића“ објављен у тематском зборнику од водећег националног значаја / Живот и дело Вука Филиповића [уредници Драгомир Костић, Урош Шуваковић]. - Косовска Митровица : Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 2013. године

Сценариста је документарног филма *Милутин и Милутин* (Учешће на Фестивалу југословенског документарног и кратког филма, 2000. године), као и документарног филма *Истините лажи и видео трака* (Учешће на Фестивалу југословенског документарног и кратког филма, 2002. године)

Један је од оснивача Друштва за децу са сметњама у развоју у Трстенику. Активно учествује у раду Друштва.

У Центру за либерално демократске студије у Београду 2012. године одржала је предавање на тему: "Присуство особа са инвалидитетом у медијима"

Подржава уметничко стваралаштво младих и креативних особа.

мр Душица М. Филиповић,

селектор Књижевног конкурса Шантићево перо

Душица Филиповић рођена је 3. августа 1971. године у Чачку. Детињство је провела у Гучи, где је завршила основну и две године средње школе, а гимназијску диплому стекла је у Гимназији у Чачку. Дипломирала је српску књижевност и језик на Филолошком факултету у Приштини, а стручно усавршавање наставила на последипломским студијама у Београду, где је, одбранивши тезу **Мушки и женски принцип у прози Милоша Црњанског**, 2014. стекла академско звање магистра филолошких наука, а потом пријавила и докторску тезу под називом **Поетика динамичког идентитета у делима Милоша Црњанског: однос путописно-мемоарског и драмског премароманескном**. Од 2002. године ради као професор српског језика у Основној школи „Алекса Шантић“ у београдском насељу Калуђерица. Бави се унапређивањем педагошке праксе примењујући методику креативне наставе. Живот школе у којој ради обележили су њени ауторски пројекти: **Билтен Живот је леп** (2004, 2005), **Ђућорење** (2005), **Откуцаји ћирилице** (2005), креативна радионица - драмски студио **Нико као ја** у сарадњи са Библиотеком града Београда (2006), **Шантићев дани** и **Шантићево перо** (чији је координатор и стални члан жирија од 2007. године), **Бескрајни плави круг и у њему: Милош Црњански** (биографско-аналитички и теоријско-естетички пресек живота и стваралаштва великог српског писца, мултимедијални модул огледног часа књижевности, 2007). За менторски рад са ученицима добила је више признања од којих се издвајају равноправна награда у категорији колективних ученичких радова на 14. традиционалном ликовном и литерарном конкурс у „Светосавље и наше доба“ (Нови Сад, 2005) и друга награда на 11. књижевним сусретима „Гордана Брајовић“ (Алексинач, 2008) за менторски рад са учеником Арула Алексом. Рад „Откуцаји ћирилице“ постао је трајна својина Центра за ликовно васпитање деце и омладине Војводине, а мултимедијални час посвећен Милошу Црњанском трајна својина Задужбине Милоша Црњанског у Београду.

Први објављени рад био јој је песма у зборнику студентске поезије *Док климаволутам светом* (Приштина, 1992). Објавила је више есеја о српским сликарима Радиславу Трукуљи, Бранку Миљушу, Сашу Филиповићу, Горану Стојчетовићу, Даници Басти и неким другим. Један рад објављен јој је у Видину (Бугарска). Учествовала на више домаћих и међународних стручних скупова и објавила више научних радова. Област интересовања- српска књижевност 20. века, дечије стваралаштво, студије културе.

Као мајци четворо деце, 2006. године, на Видовдан, Епархија Рашко-призренска доделила јој је сребрни Орден Мајке девет Југовића, 2012. године постала је носилац Повеље

почасног грађанина царског града SIRMIOVA, а на Видовдан, 2014. као мајци петоро деце уручен јој је и златни Орден Мајке девет Југовића.

Живи у Београду.

Ово је допуњена биографија првобитно објављена у: *Писци из Драгачева*, приредили Радован М. Маринковић и Зоран Маринковић, Завичајна библиотека, књига друга, Библиотека Општине Лучани, Гуча, 2010, стр. 209-210.